

ната, а не на брачната постелка. Азз сега съ радость ще умра, като погубихъ убійца на мажа си. — Корнеліа Римска госпожа, майка Гракова; доде при нея еднаждь една богата познайница изъ Кампаніа, и показа ѝ сичките си безценни камани и бисери, и поиска да ѝ покажи и тѣ нейните; тѣ ѝ сѣврече; подирь малко, като додоха двамата ѝ сина отъ отъ общото училище, показа ѝ ги и дѣмаше: тесь сѣ моите безценни камани, и за друго твърде немамъ грижа; като ги отхрана както прилича, ще ги имамъ за най големо украшеніе. — Коринна, девица Тикейска, петъ пѣти е победила Пиндара (за когото свидетелствувка Орацій чи не е можалъ никой да го постигне) съ стихотвореніата си. И голма е тѣета дѣто сѣ са загубили сѣчиненіата на него момиче! — Теана, свещенница Атинейска, сама е стожала на срецо сичките граждане, и не е щала да прокадне Алкивіада, но дѣмаше имъ: свещенството е за да благослава а не да